

عنوان مقاله:

بررسی ساختار موسیقایی اشعار حافظ ابراهیم

محل انتشار:

فصلنامه ادب عربی، دوره 4، شماره 4 (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 26

نویسندگان:

رسول دهقان ضاد - استادیار دانشگاه قم

آزاده میرزایی تبار - کارشناس ارشد رشته زبان و ادبیات عربی

خلاصه مقاله:

حافظ ابراهیم، شاعر نئوکلاسیک مصری است که در دوران شعرسرایی خویش، توانست القابی همچون «شاعر النیل» و «شاعر الشعب» را از آن خود کند. از سوی دیگر، بدان جهت که شعر وی پر از طنین الفاظ و ضرب آهنگ واژگان است، او را «شاعر موسیقی» لقب داده اند. در این مقاله سعی بر آن داشته ایم تا ساختار موسیقایی شعر این شاعر بزرگ را بررسی کرده، با تحلیل موسیقی بیرونی و درونی اشعار وی و ارائه جلوه هایی از آن، جایگاه موسیقایی شعر حافظ ابراهیم را برای مخاطب خویش ترسیم کنیم. در این زمینه و پس از نگاهی مختصر به زندگی شاعر، نخست به تعریف موسیقی شعر و میزان و حدود آن و سپس به بررسی اوزان مورد استفاده شاعر و قافیه شعر وی در بخش موسیقی بیرونی و جلوه هایی از موسیقی لفظی (تکرار و جناس) و معنوی (تضاد و ...) در حیطه موسیقی درونی پرداخته شده است.

کلمات کلیدی:

حافظ ابراهیم، شعر، موسیقی بیرونی، موسیقی درونی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1789804>

